

Cuvantul credintei

Buletinul oficial al Bisericii Ortodoxe Române, „Nașterea Maicii Domnului”Austin-Texas

Inalt Prea Sfintitul NICOLAE

Mulțumim Ție, Doamne, Dumnezeu Puterilor, Care ne-ai învrednicit pe noi a sta și acum înaintea sfântului Țău jertfelnic și a cădea la îndurările Tale, pentru păcatele noastre și pentru păcatele cele din neștiință ale poporului. † Primesște Dumnezeule, rugăciunea noastră; fă-ne să fim vrednici a-Ți aduce rugăciuni, cereri și jertfe fără de sânge pentru tot poporul Țău; † și ne învrednicește pe noi, pe care ne-ai pus într-o slujbă a Ta, cu puterea Duhului Țău celui Sfânt †, ca fără de osândă și fără de sminteală, întru mărturia curată a cugetului nostru, să Te chemăm pe Tine în toată vremea și în tot locul și, auzindu-ne pe noi, milos-tiv să ne fii nouă, întru mulțimea bunătății Tale. †

Rugaciune din Dumnezeiasca Liturghie a Sf.Ioan Gura de Aur

Cuv. Benedict de Nursia; Sf. Mucenic Alexandru din Pidna

Duminica a 4-a din Postul Mare
(a Sfantului Ioan Scararul)

Ap.Evrei 6,13-20;a sfatului Efeseni 5,8-19.

Evangelhia Zilei

Marcu 9,17-32

Ev. Marcu 9,17-32
(vindecarea fiului lunatic) a sfantului :Matei 4,25;5,1-12.

Programul liturgic

10am.Sf.Liturghie,
11am.Scoala duminicala

Date utile:
Noua adresa:
200 Monaco dr. Cedar Park,Tx.78613
P.O.Box.66181 Austin Tx.78766;
www.saintmaryaustin.org
Telefoan
(512)547-3081
Mobile
(512)547-9446
(512)547-7240

Și I-a răspuns Lui unul din mulțime: Învățătorule, am adus la Tine pe fiul meu, care are duh mut. Și oriunde-l apucă, îl aruncă la pământ și face spume la gură și scrâșnește din dinți și înțepenește. Și am zis ucenicilor Țăi să-l alunge, dar ei n-au putut. Iar El, răspunzând lor, a zis: O, neam necredincios, până când voi fi cu voi? Până când vă voi răbda pe voi? Aduceți-l la Mine. Și I-au adus la El. Și văzându-L pe Iisus, duhul îndată a zguduit pe copil, și, căzând la pământ, se zvârcolea spumegând. Și I-a întrebat pe tatăl lui: Câtă vreme este de când i-a venit aceasta? Iar el a răspuns: din pruncie. Și de multe ori I-a aruncat și în foc și în apă ca să-l piardă. Dar de poți ceva, ajută-ne, fiindu-Ți milă de noi. Iar Iisus i-a zis: De poți crede, toate sunt cu putință celui ce crede. Și îndată strigând

tatăl copilului, a zis cu lacrimi: Cred, Doamne! Ajută necredinței mele. Iar Iisus, văzând că mulțimea dă năvală, a certat duhul cel necurat, zicându-i: Duh mut și surd, Eu îți poruncesc: Ieși din el și să nu mai intri în el! Și răcnind și zguduindu-l cu putere, duhul a ieșit; iar copilul a rămas ca mort, încât mulți ziceau că a murit. Dar Iisus, apucându-l de mână, l-a ridicat, și el s-a ridicat în picioare. Iar după ce a intrat în casă, ucenicii Lui L-au întrebat, de o parte: Pentru ce noi n-am putut să-l izgonim? El le-a zis: Acest neam de demoni cu nimic nu poate ieși, decât numai cu rugăciune și cu post. Și, ieșind ei de acolo, străbăteau Galileea, dar El nu voia să știe cineva. Căci învăța pe ucenicii Săi și le spunea că Fiul Omului se va da în mâinile oamenilor și-L vor ucide, iar după ce-L vor ucide, a treia zi va învia. Ei însă nu înțelegeau cuvântul și se temeau să-L întrebe.

Sf. Ioan Scararul. Asa cum s-a subliniat deja, lectura Scarii e cea mai importanta dintre lecturile patristice din timpul Postului Mare si calauza discernamantului ce trebuie sa insoteasca faptimea tuturor virtutilor. Acest tratat plin de stiinta si finete nu putea fi redactat decat de cineva care facuse el insusi experienta a ceea ce scria. Astfel, prin aceasta praznuire s-a socotit si s-a evidentiat faptul ca Sfantul Ioan Scararul realizeaza el insusi parcursul acestei scari, fiind, prin urmare, el insusi Scara si modelul viu al stiintei duhovnicesti: "Intarind ca niste trepte virtutile, spre cer te ai suit cu adevarat luminand prin [dreapta credinta](#) la adancul cel nemasurat al privirii la cele de sus, biruind toate pandirile demonilor, si pazesti pe oameni, Ioane, scara virtutilor; si acum te rogi sa se mantuiasca robii tai." Scara vesteste urcusul la [Dumnezeu al autorului](#) ei, laudat in acelasi timp drept "raiul virtutilor", "legiuitorul ascezei" si "faptuitorul" (praktikos) prin excelenta. Sfantul Ioan Scararul reprezinta intr-adevar icoana infranarii si a ascezei, de aceea lauda sa e prilejul rememorarii temeiurilor ascetice. [Sfantul Ioan si-a luat crucea](#) sa pentru a urma Evangheliei in toata rigoarea, retragandu-se din lume pentru a-si stapani placerile trupului si a zbura spre Dumnezeu prin rugaciune: "Departatu-te-ai de desfatara lumea sa, cu vioase, ca de ceva vatamator si, vestejindu-ti trupul cu mancarea, ai innoit taria sufleteasca si ai castigat marire cereasca, vrednicule de lauda. Pentru aceasta nu inceta rugandu-te pentru noi, Ioane." Luptand "dupa legile" ascezei, el si-a mistuit placerile si patimile dobandind curatia si odihna fara de sfarsit a nepatimirii. Prin puterea [Duhului Sfant](#) s-a facut stapan peste trupul sau si a inecat pe demoni in lacrimile sale, ajungand pe [aripile rugaciunii](#), pana la lumina duhovniceasca a contemplatiei, ca apoi "sa lumineze lumea" prin invatatura sa si sa-si "hraneasca" ucenicii cu "roadele infranarii". Experienta sa duhovniceasca l-a facut in stare nu numai sa-i indrume pe ceilalti pe caine ascezei, dar si sa indeparteze orice erezie cu "toiagul dogmelor." Reunind, asadar, toate virtutile in viata sa exemplara ce se poate deduce din lectura Scarii sale, Sfantul Ioan Scararul apare drept modelul monahului si al stiintei duhovnicesti in care suntem initiati in timpul Postului Mare de cateheza imnologica, de [regulile postului](#) si typikon-ul slujbelor. Venerandu-l, contemplam monahul desavarsit, asa cum ar trebui sa devina fiecare, daca ar realiza asa cum se cuvine invatamintele Triodului. Chiar si numai evocarea virtutilor sale e un prilej de praznuire si de bucurie pentru toti credinciosii deveniti monahi in timpul Postului Mare. Astazi este zi de sarbatoare, care cheama toate adunarile isihastilor la dantuire duhovniceasca, la masa si mancare de

v i a t a n e s t r i c a c i o a s a .

Parintele Dumitru

lubiti credinciosi

Tată, în cuvintele Mântuitorului, care este scopul vieții creștinilor: acela de a-L mărturisi înaintea oamenilor. Cum să-L mărturisim? Cu gura și cu viața: „așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei – văzând faptele voastre cele bune – să preamărească pe Tatăl din ceruri”. Pentru a putea mărturisi pe Hristos trebuie mai întâi să-L cunoaștem, iar pentru ca să-L găsim, fără să rătăcim, El ne-a așezat în corabia Bisericii. Urmând cuvintelor Mântuitorului Hristos și călăuziți de către Sfânta Biserică, „Mireasa lui Hristos” putem ajunge la comuniunea cu Dumnezeu și în viața aceasta vremelnică și în veșnicie.

Biserica este „una, sfântă, sobornicească și apostolească” a funcționat de la început ca o multitudine de comunități locale. La început sfinții apostoli au rânduit episcopi; când numărul creștinilor a crescut, episcopii au sfințit preoți, pe care i-au delegat să slujească Lui Hristos în orașe mai mici și în sate. Parohia, ca unitate spirituală și administrativă de bază a Bisericii este menționată chiar de către sfinții Apostoli: „Pavel, apostol al lui Iisus Hristos, prin voința lui Dumnezeu, sfinților care sunt în Efes și credincioșilor întru Iisus Hristos...” (Efeseni 1, 1); „Pavel și Timotei, robi ai lui Hristos Iisus, tuturor sfinților întru Hristos Iisus, celor ce sunt în Filipi, împreună cu episcopii și cu diaconii...” (Filipeni 1, 1); „Pavel, apostol al lui Hristos Iisus prin voința lui Dumnezeu, și Timotei, fratele nostru / Sfinților și credincioșilor frați întru Hristos, care sunt în Colose...” (Coloseni 1, 1-2)

Parohia este un loc în care, cu ajutorul harului lui Dumnezeu, din Sfintele Taine, și prin rugăciunea împreună creștinii din același teritoriu, care se adună în același locaș al bisericii, conștientizează practic că sunt frați și că alcătuiesc împreună o familie. Iar în timp, încep să viețuiască precum în familie, cu ajutorul și binecuvântarea Lui Dumnezeu. Ceea ce este familia pentru societate, aceea trebuie să fie parohia pentru Biserică. La fel de evident ar fi ca cine vine la biserică, în orice parohie să nu caute să găsească altceva decât vestirea „Lui Hristos și Acela răstignit”, să nu se mire că nu găsește altceva, decât un anume fel de viață, care urmează după îndemnul Mântuitorului: „Mergând, propovăduiți Evanghelia la toată făptura...”, „rugați-vă neîncetat...”, „bucurați-vă pururea”, „purtați-vă sarcinile unii altora”, „mulțumiți pururea pentru toate”, „întru aceasta vor cunoaște oamenii că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții”, „așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei – văzând faptele voastre cele bune – să preamărească pe Tatăl vostru Care este în ceruri”.

In Hristos Domnul Parintele Dumitru